

[Gillstrup]

Hvad var det, hr. Jimmy Stahr sagde? Han sagde: Vi socialister gør tingene på den måde, at vi giver et klap på idrætsfolkernes skuldre og ikke bare slikker dem op og ned ad ryggen, og vi ved, at så skal vi også betale, og vi tager ansvaret for at betale. Var det hr. Jimmy Stahrs egen private tegnebog, han ville betale de 100 mio kr. ud af, så er det udmærket, men så kan han gøre det gedulgt. Jeg ved godt, at når man er ansat ude i TV-byen, kan man måske nok klare sådan et beløb af sin private checkkonto, men det kommer bare ikke os ved.

Nej, det, hr. Jimmy Stahr mente, var, at så ville han gå på røvertogt og stjæle op af flittige menneskers lommer, flittige mennesker, der i øjeblikket skal arbejde måske 49 minutter i timen for at trække for disse statsherremænd. Han vil stjæle nogle flere penge fra andre mennesker. Det var det, hr. Jimmy Stahr skulle have sagt: at han ville stjæle andre folks penge til det.

Og præcis den samme logik prægede hr. Stillinger, hvis hovedargumentation var, at når vi havde smidt så mange penge ud til topidrætten, måtte vi også kunne smide penge ud til breddeidrætten. Hver evig eneste gang dette Folketing har vedtaget en offentlig udgift, bliver der råd til færre offentlige udgifter på andre sider. Det er logikken i det. Når man har brugt penge til topidrætten – hvad man aldrig skulle have gjort – så er kassen blevet tom, for de samme penge kan ikke bruges to gange, og så er der ikke råd til mere, så må man spare på breddeidrætten.

Helst skal man spare både på topidrætten og på breddeidrætten og lade folk beholde deres egne penge. Hvad de så vil dyrke af idræt, kan de gøre for deres egne penge, fuldstændig som de vil. Der er ingen i dette land, der ikke kan komme til at dyrke al den idræt, man med rimelighed kan dyrke, for sine egne penge og sin egen indtægt. Der er ikke nogen som helst grund til, at staten skal bruge en 25-øre til idrætsområdet, eller at kommunerne eller amterne skal gøre det.

Det må være helt og aldeles klart, at fordi man har brugt mange penge på ét område, er det ikke et argument for, at så kan man også bruge dem på et andet område. Man må gøre sig klart, at alt det dér med statens og kommunernes kasser ikke, som man tror i SF, er en ny udgave af grisen Særimner fra Valhal: Hver gang man skar en luns af den, voksede der en ny flæskeside ud, og så kunne man skære den

af. Sådan er det bare ikke i virkelighedens verden. Træk dog det elendige forslag tilbage!

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan godt forstå hr. Stillingers skuffelse over, at der ikke er så kontant en opbakning bag ved det udmærkede forslag.

Jeg vil godt understrege, at Det Radikale Venstre gerne vil medvirke til at gøre noget for breddeidrætten. Men vi vil gerne gøre det på en anden måde, end hr. Stillinger har lagt op til her.

Imens det arbejde går på, mener vi, at de mest presserende opgaver eller problemer skal løses først, og jeg tror, der er enighed om, at de administrative problemer er vigtige at få løst, og der er taget nogle initiativer.

Jeg tror også, at der var enighed i Folketinget om, at handicapidrætten skulle styrkes, og det blev den på finansloven for 1988 med 2,5 mio. kr.

Jeg anerkender virkelig, at SF har startet denne debat, for det gør ikke noget, at vi får den løbende. Vi bliver nødt til at diskutere f.eks. en prioritering inden for de opgaver og problemer, der er. Jeg kunne derfor ønske mig, at SF ville anerkende, at Det Radikale Venstre har en anden opfattelse af, hvordan og hvornår vi løser problemerne, og kunne anerkende, at vi gerne vil se fritidsvirksomheden som en helhed og igennem den løse nogle af de opgaver, som SF og breddeidrætsudvalgets betænkning peger på.

Jørgen Tved (FK):

Jeg skal på nuværende tidspunkt gøre det meget kort. Det, fru Marianne Jelved sagde her – at vi gerne vil støtte breddeidrætten – har faktisk samtlige ordførere givet udtryk for. Problemet er bare hvordan og med hvad. Her synes jeg, at det eneste reelle bud er kommet fra SF. Det siger, at det koster nogle penge, og at vi selvfølgelig må få disse penge frem.

Så har der været nogle, der siger, at vi må lave lotto og banko og anden form for spil for at løse de økonomiske problemer. Dertil vil jeg sige, at hvis det skal være måden, man klarer noget af den aktivitet på, som, når alt kommer til alt, samler de største grupper af den danske befolkning, så er vi ikke med på holdet. Vi synes, det er en dårlig måde, at man gennem spil og lotto, og hvad det nu hedder, skal løse nogle af